

vilde rimeligvis have givet Befolkningens Misfornøjelse med Broderens Lægevirksomhed ny Næring, hvad Egens andre Læger nok skulde have forstaaet at drage sig til Nytte. Et Par af dem havde efter Sigende allerede skaffet sig Indpas i selve Jerve By, og det vilde sikkert ikke blive let for den gode Povl at holde sig Smalhans fra Døren, dersom han med sin store Familje skulde blive nødt til at leve af sin lille Embedsgage og Renten af den Smule Kapital, deres Far havde efterladt dem. Men maaske var det en saadan Prøvelse, et fortvivlet Sammenbrud, der skulde til for at bøje hans Hjerter og bringe baade ham og Meta til Sandheds Erkendelse?

Da han kom hjem, fik han at vide, at Broderen havde været der under hans Fraværelse. Paa sit Skrivebord fandt han et Brev fra ham tilligemed nogle københavnske Aviser.

„Meta har nu i et Døgn været helt feberfri. Efter en god lang Søvn vaagnede hun i Morges med klare og lykkelige Øjne. Jeg syntes, du skulde være den første, der fik det at vide. Jeg havde gerne selv fortalt dig det. Men jeg kigger herind igen en anden Dag i den allernærmeste Fremtid og haaber da at have det Held at træffe dig.“

I en Efterskrift stod der: „Jeg vedlægger et Par Avisartikler, fordi det maaske kan interessere dig at se, hvor forholdsvis elskværdigt jeg bliver kagstrøgen, hængt og parteret i Anledning af min Afhandling.“

Paa Grund af disse sidste Ord rev Præsten Brevet i Stykker efter Læsningen og puttede det i Kakkelovnen.